

Uitspraak 201409837/1/R3

Datum van uitspraak: woensdag 13 mei 2015

Tegen: de raad van de gemeente Gemert-Bakel

Proceduresoort: Eerste aanleg - enkelvoudig

Rechtsgebied: Ruimtelijke-orderingskamer - Bestemmingsplannen Noord-Brabant

ECLI: **ECLI:NL:RVS:2015:1564**

201409837/1/R3.

Datum uitspraak: 13 mei 2015

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellant], wonend te Elsendorp, gemeente Gemert-Bakel,

en

de raad van de gemeente Gemert-Bakel,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 2 oktober 2014 heeft de raad het bestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp" vastgesteld.

Tegen dit besluit heeft [appellant] beroep ingesteld.

De raad heeft een verweerschrift ingediend.

Daartoe in de gelegenheid gesteld heeft de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Elsendorp Holding B.V., belanghebbende, een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

[appellant] en de raad hebben nadere stukken ingediend.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 25 maart 2015, waar [appellant], vertegenwoordigd door mr. I.L. van Geel, advocaat te Helmond, en de raad, vertegenwoordigd door mr. F.T.H. Branten en mr. P. Fermont, beiden werkzaam bij de gemeente, en P.A.L.G. van der Horst en ing. M. Janson, beiden werkzaam bij de Brandweer Brabant-Zuidoost, zijn verschenen. Voorts is ter zitting Elsendorp Holding B.V., vertegenwoordigd door J. Overeem, bijgestaan door mr. F.K. van den Akker, advocaat te Eindhoven, gehoord.

Overwegingen

1. Bij de vaststelling van een bestemmingsplan heeft de raad beleidsvrijheid om bestemmingen aan te wijzen en regels te geven die de raad uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening nodig acht. De Afdeling toetst deze beslissing terughoudend. Dit betekent dat de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden beoordeelt of aanleiding bestaat voor het oordeel dat de raad zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het plan strekt ten behoeve van een goede ruimtelijke ordening. Voorts beoordeelt de Afdeling aan de hand van de beroepsgronden of het bestreden besluit anderszins is voorbereid of genomen in strijd met het recht.

2. Bij uitspraak van 23 juli 2014 in zaak nr. 201400054/1/R3 heeft de Afdeling het besluit van 10 oktober 2013 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp" op een aantal onderdelen vernietigd.

Met het besluit van 2 oktober 2014 heeft de raad beoogd om de vernietigde onderdelen van het eerder genomen besluit te repareren door het plan in zijn geheel opnieuw, gewijzigd vast te stellen. Het bestemmingsplan voorziet in een actuele juridische regeling voor het naturalistische recreatiepark Elsendorp.

Groenstrook

3. [appellant] voert aan dat de groenstrook van 2 tot 5 m breed, waarin het plan voorziet binnen de bestemming "Groen", te smal is om het zicht op de naaktrecreatie in het recreatiepark volledig weg te nemen. Verder is volgens hem in de planregels ten onrechte wederom geen bepaling opgenomen die bepaalt dat geen zicht mag ontstaan op de naaktrecreatie op het terrein. Daarnaast verbiedt het plan ten onrechte geen naaktrecreatie binnen de gronden met de bestemming "Groen". Over het in de bijlage van de planregels opgenomen beplantingsplan stelt [appellant] dat hierin slechts is opgenomen dat na de aanleg van de groenstrook het huidige beheer dient te worden voortgezet. Ten onrechte worden volgens hem geen specifieke beheer- en inrichtingsmaatregelen genoemd in het beplantingsplan. Daarnaast stelt hij dat voor de west- en zuidzijde van de groenstrook geen minimale breedte en hoogte worden genoemd en voor de noordzijde geen minimale breedte.

3.1. De raad stelt dat met de groenstrook niet is beoogd om het zicht op het recreatiepark volledig weg te nemen, maar dat de groenstrook is bedoeld om te bereiken dat een storend zicht op het park wordt voorkomen. Aan de noordzijde, aan de kant van het perceel van [appellant], is volledig ondoorzichtige groenbeplanting aanwezig. De groenstrook aan de overige zijden van het park is volgens de raad in de eerste plaats gericht op de landschappelijke inpassing van het terrein, met daarnaast een functie als afschermdende buffer.

3.2. Aan de beoogde groenstrook is de bestemming "Groen" toegekend. Aan het bestemmingsvlak "Groen" aan de noordzijde van het recreatiepark grenzen de percelen van [appellant].

Ingevolge artikel 3, lid 3.1, onder a, van de planregels zijn de voor "Groen" aangewezen gronden bestemd voor groenvoorzieningen, waarbij geldt dat de groenvoorzieningen overeenkomstig het inrichtingsplan worden aangelegd en aldus in stand dienen te worden gehouden. Onder het inrichtingsplan wordt verstaan het "Beplantingsplan Recreatiepark Elsendorp", gedateerd september 2014, dat is bijgevoegd in bijlage 1 van de regels.

Ingevolge lid 3.3 wordt tot een gebruik strijdig met deze bestemming in ieder geval gerekend:

a. het gebruik van de gronden en/of bouwwerken voor:

1. reclamedoeleinden;
2. opslag;
3. parkeren.

Ingevolge lid 3.4, onder a, aanhef en sub 3, is het verboden zonder of in afwijking van een schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en wethouders houtgewas c.q. beplanting te vellen of te rooien of werkzaamheden te verrichten, welke de dood of ernstige beschadiging van houtgewas en beplanting ten gevolge kunnen hebben.

Ingevolge het bepaalde onder c dient bij het uitvoeren van werkzaamheden c.q. aanpassing van de groenvoorzieningen als bedoeld onder a een inrichtingsplan te worden vervaardigd dat ter goedkeuring aan burgemeester en wethouders dient te worden voorgelegd.

Ingevolge het bepaalde onder d kunnen burgemeester en wethouders nadere eisen stellen ten aanzien van de erfbeplanting op basis van een goed te keuren inrichtingsplan. De toepassing zal gericht zijn op het voorkomen van een onevenredige aantasting van de gebruiksmogelijkheden van aangrenzende gronden en waarborging van een goede landschappelijke inpassing van het recreatieterrein in de omgeving.

Ingevolge artikel 9, lid 9.2, dienen de groenvoorzieningen als bedoeld onder lid 3.1, onder a, binnen 1 jaar na het onherroepelijk worden van het bestemmingsplan te zijn aangelegd. Indien niet wordt voldaan aan deze verplichting, is het vanaf dan niet toegestaan de recreatieve (nacht)verblijven als bedoeld onder lid 4.1, onder a, te gebruiken en/of te laten gebruiken, totdat voldaan is aan de eisen uit het inrichtingsplan als opgenomen in bijlage 1 van deze regels.

3.3. In de hiervoor genoemde uitspraak van 23 juli 2014 heeft de Afdeling geoordeeld dat de bestemming "Groen" met een breedte van minimaal 2,4 m voldoende is om een groenvoorziening te kunnen realiseren die het zicht ontnemt vanaf het perceel van [appellant] op het deel van het plangebied waar recreatie is toegestaan. Daarnaast is vastgesteld dat het plan niet toestaat dat recreanten zullen recreëren in de groenstrook. [appellant] heeft niet onderbouwd waarom de Afdeling in deze procedure hieromtrent een ander oordeel dient te geven.

Ingevolge artikel 3, lid 3.1, onder a, van de planregels dient de groenstrook te worden aangelegd en in stand gehouden overeenkomstig het in de bijlage van de planregels opgenomen "Beplantingsplan Recreatiepark Elsendorp" van het onderzoeksbureau Staro. Over de noordzijde van de groenstrook, tegenover het bedrijf van [appellant], vermeldt het beplantingsplan, dat de bestaande laurierkers afdoende is om het recreatiepark aan het zicht te onttrekken. Deze bestaande beplanting dient in stand te worden gehouden. Het ontbreken van een minimale breedte van de begroeiing in het beplantingsplan voor de noordzijde hoefde de raad, gelet op het vorenstaande, geen aanleiding te geven deze alsnog in de planregels op te nemen. Voorts bepaalt het beplantingsplan dat te allen tijde een minimale hoogte van 2,5 m van de groenstrook dient te worden gehandhaafd. Voor de zuidzijde en westzijde van de groenstrook zijn in het beplantingsplan geen minimale breedte en hoogte opgenomen. De reden hiervoor is dat het streven van de raad hier niet is gericht op het volledig afschermen van het recreatiepark. De groenstrook is hier in de eerste plaats bedoeld voor de landschappelijke inpassing van het recreatiepark. De Afdeling acht dit niet onredelijk, mede gelet op de zeer beperkte aanwezigheid van bebouwing buiten het park aan die zijden. Voorts ziet de Afdeling in het gegeven dat in de planregels geen nadere beheer- en inrichtingsmaatregelen zijn vastgesteld voor de groenstrook geen aanleiding voor het oordeel dat de aanleg en de instandhouding hiervan onvoldoende zijn gewaarborgd.

Gelet op het vorenstaande heeft de raad in het plan voldoende verplichtingen gesteld aan de afscherming dan wel landelijke inpassing van het park; van het in het plan opnemen van een regel die in het algemeen bepaalt dat geen zicht mag ontstaan op naaktrecreatie heeft de raad in redelijkheid kunnen afzien. Het betoog faalt.

Brandveiligheid

4. [appellant] voert aan dat in de planregels voor de gronden met de bestemming "Recreatie-Verblijfrecreatie" en de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m" ten onrechte is opgenomen dat op deze gronden in plaats van 4 m de bestaande, kleinere afstand tussen chalets en stacaravans als minimale afstand dient te worden beschouwd. In het vorige bestemmingsplan was juist bepaald dat met het oog op de brandveiligheid en calamiteiten een afstand van minimaal 4 m in acht dient te worden genomen. Voor zover de raad hierbij verwijst naar brandweeradviezen van 11 april 2012 en 11 november 2013 merkt [appellant] op dat deze adviezen niet de conclusie bevatten dat de recreatieverblijven in de huidige situatie op voldoende afstand van elkaar staan. Voorts verwijst [appellant] met betrekking tot de brandveiligheid op het recreatiepark naar de notitie "beschouwing brandveiligheidsaspect BP "Recreatiepark Elsendorp"" van 28 november 2014 van het onderzoeksbureau M-tech Nederland. In het brandweeradvies van 11 april 2012 wordt gesteld dat de brandcompartimentering voldoet aan de daaraan gestelde eisen. Deze conclusie is volgens de notitie van M-tech gelet op de beperkte afstand tussen stacaravans en chalets op sommige plaatsen onvoldoende onderbouwd.

Over de conclusie van het brandweeraadvies van de Brandweer Brabant-Zuidoost van 26 augustus 2014 dat het bestemmingsplan voldoet aan de eisen voor brandveiligheid, stelt de notitie van M-tech dat de conclusie dat bestaande chalets en stacaravans op een afstand van minder dan 4 m voldoen aan een weerstand tegen branddoorslag en brandoverslag (hierna: WBDBO) van 30 minuten niet eenduidig en nader onderbouwd is. Hierbij wordt opgemerkt dat chalets en stacaravans doorgaans bestaan uit brandbare materialen zoals hout en kunststoffen. De brandveiligheid kan daarom het beste worden gewaarborgd door een afstand van minimaal 5 m in acht te nemen. Daarnaast kan de conclusie van het advies die is gebaseerd op een visuele controle alleen maar gelden voor de bestaande bebouwing en niet voor de overige bebouwing waarin het plan voorziet. Voorts is volgens de notitie van M-tech onduidelijk waar de in de planregels opgenomen minimumafstand van 4 m tussen chalets of stacaravans op is gebaseerd. Daarnaast bevatten de planregels geen bepaling voor de in acht te nemen afstand tot andere objecten dan stacaravans of chalets. Voorts constateert de notitie van M-tech dat het plan niet voorziet in permanente blusvoorzieningen op het recreatieterrein. Ten slotte kan volgens de notitie de huidige inrichting van het recreatieterrein op grond van de planregels dusdanig gewijzigd worden dat het brandweeraadvies niet meer representatief is.

4.1. De raad stelt dat de Afdeling in de hiervoor genoemde uitspraak van 23 juli 2014 heeft geoordeeld dat de raad de keuze om bestaande chalets en stacaravans op een afstand van minder dan 4 m van de naastliggende stacaravan of chalet toe te staan ondeugdelijk heeft gemotiveerd. Het besluit van 2 oktober 2014 is gericht op onder andere het herstel van dit gebrek. In het beroepschrift heeft [appellant] nieuwe beroepsgronden aangevoerd. Deze beroepsgronden dienen volgens de raad buiten beschouwing te worden gelaten. Verder stelt de raad dat de bestaande chalets en stacaravans die een onderlinge afstand hebben van minder dan 4 m volgens het brandweeraadvies van 26 augustus 2014 voldoen aan de door de brandweer genoemde WBDBO van 30 minuten. Verder staat het plan niet in de weg aan de bereikbaarheid voor hulpdiensten en de aanleg van voldoende blusvoorzieningen, aldus de raad.

4.2. Ingevolge artikel 4, lid 4.2.3, aanhef en onder a, aanhef en sub 3, van de planregels geldt met betrekking tot stacaravans en chalets dat de afstand tot een naastliggende stacaravan of chalet ten minste 4 m moet bedragen, met uitzondering ter plaatse van de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m", waar bestaande stacaravans of chalets op minder dan 4 m van de naastliggende stacaravan of chalet zijn toegestaan. De bestaande afstand dient als minimale afstand te worden beschouwd.

4.3. Voor zover [appellant] aanvoert dat de raad niet afdoende heeft gemotiveerd waarom een afstand van minimaal 4 m tussen stacaravans of chalets voldoende is met het oog op de brandveiligheid, geldt dat hij dit niet eerder heeft aangevoerd tegen het besluit van 10 oktober 2013. Daarnaast heeft [appellant] eerder niet aangevoerd dat in de planregels geen minimale onderlinge afstand is opgenomen voor andersoortige gebouwen en kampeermiddelen dan stacaravans of chalets of dat de planregels geen nadere voorwaarden stellen aan de inrichting van het terrein op de gronden met de bestemming "Recreatie-Verblijfsrecreatie" en zonder de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m". [appellant] heeft zijn beroepsgronden dan ook uitgebreid met nieuwe, niet eerder aangedragen beroepsgronden. Gelet op het belang van een efficiënte geschillenbeslechting, dat ook ten grondslag ligt aan artikel 6:13 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), alsmede de rechtszekerheid van de andere partijen, kan niet worden aanvaard dat nieuwe beroepsgronden worden aangevoerd die reeds tegen het oorspronkelijke besluit naar voren hadden kunnen worden gebracht. De Afdeling neemt hierbij in aanmerking dat het plan op deze punten niet is gewijzigd ten opzichte van het besluit van 10 oktober 2013. Het betoog van [appellant] kan in zoverre thans niet aan de orde komen.

4.4. De mogelijkheid om stacaravans of chalets op een afstand van minder dan 4 m van elkaar te plaatsen geldt alleen op de gronden met de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m". De Afdeling stelt vast dat deze aanduiding in de verbeelding ontbreekt. Gelet hierop is de uitzondering in artikel 4, lid 4.2.3, onder a, aanhef en sub 3, van de planregels niet van toepassing op het recreatieterrein. Nu de raad, naar ook ter zitting is gebleken, zich dit niet heeft gerealiseerd, is het besluit wat deze uitzondering betreft onzorgvuldig voorbereid.

4.5. De Afdeling ziet uit het oogpunt van finale geschilbeslechting aanleiding de beroepsgrond van [appellant] over de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m" ook inhoudelijk te bespreken. Daarbij zal de Afdeling aannemen dat de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m" is opgenomen in de verbeelding op dezelfde plaatsen als in de bij het besluit van 10 oktober 2013 vastgestelde verbeelding.

4.6. In de uitspraak van 23 juli 2014 heeft de Afdeling geoordeeld dat de raad ondeugdelijk heeft gemotiveerd dat bestaande stacaravans of chalets op een afstand van minder dan 4 m van de naastliggende stacaravan of chalet uit het oogpunt van brandveiligheid aanvaardbaar is. Met het oog hierop heeft de raad gevraagd om een hernieuwd advies van de Brandweer Brabant-Zuidoost. De brandweer heeft op 19 augustus 2014 een visuele controle uitgevoerd op het terrein. De conclusie van het advies van 26 augustus 2014 is dat de bebouwing zoals deze mogelijk wordt gemaakt in het op 10 oktober 2013 vastgestelde plan voldoet aan de brandveiligheidseisen uit het Bouwbesluit 2012 en dat het terrein voldoende bereikbaar is voor hulpdiensten.

4.7. De Afdeling overweegt dat ingevolge artikel 4, lid 4.2.3, onder a, aanhef en sub 3, van de planregels, slechts bestaande stacaravans en chalets binnen een onderlinge afstand van 4 m zijn toegestaan. Derhalve heeft de brandweer door de beoordeling van de bestaande bebouwing tevens de met het plan mogelijk gemaakte bebouwing beoordeeld, voor zover het betreft stacaravans of chalets op een afstand van minder dan 4 m van de naastgelegen stacaravan of chalet. Verder sluit het plan, anders dan [appellant] aanvoert, de plaatsing van blusvoorzieningen niet uit. Het betoog omtrent de brandveiligheid faalt in zoverre.

4.8. Ingevolge artikel 2.84, negende lid, van het Bouwbesluit, is de volgens NEN 6068 bepaalde WBDBO van een woonwagen naar een andere woonwagen ten minste 30 minuten. Bij de bepaling van deze weerstand wordt uitgegaan van een identieke maar spiegelsymmetrisch op een afstand van 5 m geplaatste woonwagen.

4.8.1. Het brandweeraadvies van 26 augustus 2014 bevat de conclusie dat de bestaande chalets op een onderlinge afstand van kleiner dan 4 m voldoen aan een WBDBO van 30 minuten. Het brandweeraadvies bevat evenwel geen nadere gegevens en berekeningen die deze conclusie staven. Zo volgt uit het brandweeraadvies niet om wat voor soort en type chalets het gaat en in hoeverre de chalets bestaan uit brandbare materialen die de branddoorslag en -overslag versnellen.

Gelet op het voorgaande is de conclusie uit het brandweeraadvies van 26 augustus 2014 dat de bestaande chalets die een onderlinge afstand hebben van minder dan 4 m, voldoen aan een WBDBO van 30 minuten, onvoldoende onderbouwd. De raad zou zich, indien hij de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m" in de verbeelding had opgenomen, in zoverre niet hebben mogen baseren op dit advies.

Het betoog slaagt.

Verlichtingsarmaturen

5. [appellant] betoogt dat, anders dan de raad heeft beoogd, het plan nog steeds geen bepaling bevat dat verlichtingsarmaturen alleen bij de bestaande sportvoorzieningen zijn toegestaan. De raad heeft volgens hem niet onderbouwd waarom verlichtingsarmaturen van 5 m hoog op andere plaatsen op het recreatiepark niet zouden leiden tot een onaanvaardbare aantasting van zijn woon- en leefklimaat.

5.1. De raad stelt zich op het standpunt dat verlichtingsarmaturen niet alleen bij de bestaande sportvoorzieningen wenselijk zijn, maar ook langs wegen en paden in het plangebied. Deze zijn ook reeds grotendeels aanwezig. Gelet op de maximaal toegestane bouwhoogte van 5 m voor verlichtingsarmaturen zal [appellant] hier volgens de raad geen nadeel van ondervinden.

5.2. Ingevolge artikel 4, lid 4.2.6, onder b, van de planregels mag de bouwhoogte van verlichtingsarmaturen binnen de bestemming

"Recreatie-Verblifsrecreatie" maximaal 5 m bedragen.

5.3. Aanvankelijk stond de raad bij de vaststelling van het bestemmingsplan van 10 oktober 2013 op het standpunt dat slechts de bestaande verlichtingsarmaturen bij de bestaande sportvoorzieningen op het terrein dienden te worden toegestaan. Bij de genoemde uitspraak van 23 juli 2014 heeft de Afdeling het plan vernietigd onder andere voor zover niet een planregel is opgenomen die ertoe strekt dat verlichtingsarmaturen alleen bij de ten tijde van de vaststelling van het bestreden besluit bestaande sportvoorzieningen zijn toegestaan. Bij de gewijzigde vaststelling van het bestemmingsplan heeft de raad de keuze gemaakt om verlichtingsarmaturen ook elders op het recreatieterrein toe te staan met het oog op de verlichting van de paden en wegen. Deze keuze komt de Afdeling niet onredelijk voor. Voorts geldt dat het standpunt van de

raad dat een bouwhoogte van maximaal 5 m voor verlichtingsarmaturen op het recreatiepark passend is en, mede gelet op de afstand van ruim 100 m van het park tot de woning van [appellant], niet zal leiden tot een onevenredige aantasting van het woon- en leefklimaat van [appellant], niet onredelijk is. Het betoog faalt.

Slotoverwegingen

6. In hetgeen [appellant] heeft aangevoerd ziet de Afdeling aanleiding voor het oordeel dat het bestreden besluit, wat de vaststelling betreft van artikel 4, lid 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels, voor zover het betreft de zinsnede "met uitzondering ter plaatse van de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m" waar bestaande stacaravans of chalets op minder dan 4 m van de naastliggende stacaravan of chalet zijn toegestaan" en de zin "de bestaande afstand dient als minimale afstand te worden beschouwd", is genomen in strijd met artikel 3:2 van de Awb. Het beroep is gegrond, zodat het bestreden besluit in zoverre dient te worden vernietigd.

7. Uit oogpunt van rechtszekerheid en gelet op artikel 1.2.3 van het Besluit ruimtelijke ordening, ziet de Afdeling aanleiding de raad op te dragen het hierna in de beslissing nader aangeduide onderdeel van deze uitspraak binnen vier weken na verzending van de uitspraak te verwerken in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl.

8. De raad dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het beroep gegrond;

II. vernietigt het besluit van de raad van de gemeente Gemert-Bakel van 2 oktober 2014 tot vaststelling van het bestemmingsplan "Recreatiepark Elsendorp", wat betreft artikel 4, lid 4.2.3, onder a, sub 3, van de planregels, voor zover het betreft de zinsnede, "met uitzondering ter plaatse van de aanduiding "specifieke bouwaanduiding - minder dan 4 m" waar bestaande stacaravans of chalets op minder dan 4 m van de naastliggende stacaravan of chalet zijn toegestaan" en de zin "de bestaande afstand dient als minimale afstand te worden beschouwd";

III. draagt de raad van de gemeente Gemert-Bakel op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak ervoor zorg te dragen dat het hiervoor vermelde onderdeel II wordt verwerkt in het elektronisch vastgestelde plan dat te raadplegen is op de landelijke voorziening, www.ruimtelijkeplannen.nl;

IV. veroordeelt de raad van de gemeente Gemert-Bakel tot vergoeding van bij [appellant] in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.328,04 (zegge: dertienhonderdachtentwintig euro en vier cent), waarvan € 980,00 is toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

V. gelast dat de raad van de gemeente Gemert-Bakel aan [appellant] het door hem voor de behandeling van het beroep betaalde griffierecht ten bedrage van € 165,00 (zegge: honderdvijfenzestig euro) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.I.Y. Lap, griffier.

w.g. Van der Beek-Gillessen w.g. Lap
lid van de enkelvoudige kamer griffier

Uitgesproken in het openbaar op 13 mei 2015

288-656.